

RELAȚIA RELIGIE - ȘCOALĂ LA TEMELIILE SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI

Prea Sfinția Voastră,

Invitația P. S. Voastre de a mă opri o clipă asupra faptului că profilul teologie-litere - pentru a cărui înființare și-au dat deopotrivă silința Eparhia și Universitatea - are deja zece ani de existență mă onorează în mod deosebit.

Cu frica lui Dumnezeu fiind, îmi place totuși să cred că în gestul P. S. Voastre pot vedea recunoașterea contribuției pe care, mai modest, am avut-o alături de alți colegi - și între aceștia îmi îngădui să Vă numesc în primul rând - la redimensionarea sarcinii spirituale al cărei profesor sunt.

Implicarea mea, imensă mai ales în anii de început al profilului, când se impunea rezolvarea problemelor de natură organizatorică, de la anul I și până la primul examen de licență, a izvorât din convingerea că relația religie-școală a fost și trebuie să rămână la temeliiile societății românești.

Sunt bucuros să constat că prin profilul teologie-litere s-a creat în fapt puntea de legătură prin care Eparhia și Universitatea, unite mai întâi prin topicul din denumiri, pășesc una către alta cu convingerea clară că numai împreună își pot îndeplini, ca instituții fundamentale ale societății, misiunile pe care le au la Dunărea de Jos.

Am apreciat și apreciez dăruirea și competența prin care profesorii catedrei de teologie s-au impus atenției comunității academice ca prestatori ai unei activități de înalt nivel, cu nimic mai prejos de cea a cadrelor aparținând specializărilor cu tradiție în structura universității.

Am apreciat și apreciez, de asemenea, sârguința și progresele făcute cu fiecare an de studiu de către studenții care se socotesc, pe bună dreptate, ca fiind înaintea de toate, teologi. Cuvinte de laudă aduc și felului cum aceștia se implică în diversele activități menite să revigoreze viața noastră universitară.

Mă aflu, în parte, la curent și cu rezultatele foarte bune pe care absol-

venții profilului teologie-litere le obțin în școli și licee, unde, cu răspundere și dăruire, îi învață pe elevi noțiunile esențiale ale religiei și normele morale ale acesteia.

Îmi fac o datorie de onoare din a recunoaște că nivelul ridicat pe care îl are în momentul de față pregătirea profesorilor și a studenților de la profilul teologie - litere n-ar fi fost posibil, fără îndrumarea competentă și exigentă pe care P. S. Voastră le-ați acordat-o permanent.

Faptul că ați acceptat să ocupați prin concurs un post de profesor în catedra de teologie, adăugând obligațiilor de ierarh pe cele de natură didactică, mă îndreptățește să cred că și în viitor profilul teologie - litere se va afla sub cele mai bune auspicii.

În încheiere, Vă asigur că păstrez la fel de puternic sentimentul de stimă format în urma colaborării din perioada în care am îndeplinit mandatul de decan al Facultății de Litere, Istorie și Teologie.

Nu uit să adaug că, în cadrul diverselor întâlniri de la eparhie, am avut prilejul să cunosc oameni deosebiți, care mi-au oferit, alături de P. S. Voastră, momente de aleasă trăire spirituală.

Cu toate urările de bine,

Prof. dr. *Valentin Țurlan*